

Սմեն չորեկաբրի «ԱՆԻ» հյուրանոցում Երեւանի «ՈՒՏԱՐԻ» ակումբն իր շաբարական հավաքներն և անցկացնում: ԵՎ խանի որ խորհրդավորության նող էր Վերջերս իջեցվել այս ակումբի վրա, մասնակցեցին իրենց նմանաշիդ մի հավաքի՝ առանց հրավերի եւ զգուշացման, որեւէ խոշնողի չհանդիպելով: ՈՒՏԱՐԻ-Կաններն իրենց նիստը սկսում եւ ավարտում են (ինչպես ամենուրեք) զանգի դողանջներով, իսկ Երեւանի «ՈՒՏԱՐԻ» ակումբի մասնակիցները հունկայս երգում են Դայաստանի Դանդաղետության օրիներգը: Ակումբը հաճախ է ունենում հյուրեր: Այդ օրվա ժրագրում նախատեսված ելույրների (հարկային դետական ծա-

գում է ոռտացիայի (լուսույս) բնույթից: Անցած հարյուր տարիների ընթացքում կազմակերպությունն այնդիսի շարժում է սկսել, որ աստիճանաբար այդ չորս հոգուց հզորացել է այսօր արդեն աշխարհի ուրուց 160 երկրներում գործում են բազմաթիվ ոռտարի ակումբներ, որոնց անդամակցում է 1.300.000 մարդ: Իրենց զինանշանը շարժումը խորհրդանշող անիվն է, ունեն խորհրդանշելուուակ, գործում է կանոնադրություն, գոյություն ունեն անդամակցման, նաև հեռացման որոշակի սկզբունքներ: Որդեգրած լոգունզն է՝ ծառայություն սեփական անձից վեր անանձնական), գործելակերպի սկզբունքը՝ որեւէ գործ նախաձեռնելիս հաշվի առնել հետեւյալ հանգա-

տարած անձը հեռացվում է ակումբից
Ոտարիականները կրոնական
ուսայական որեւէ սահմանափակ-
ման դեմ են, ակումբի անդամները
կարող են լինել յուրաքանչյուր միու-
րյան, կազմակերպության, կուսակ-
ցության անդամ, սակայն ընկերակ-
ցության ներսում բաղաքականու-
թամբ գրառվեն արգելված է:

Դայլկական «Ռոտարի» ակումբը բացվել է 1996 թ., առաջին նախագահը Գուրգեն Վարդանյանն էր (նախագահներն ընտրվում են մեկ տարվ։ Այս տարվա նախագահը Արյոն Տիգրանյանն է)։ Այս ընթացքում համագործակցել են կենտրոնական գրասենյակի (ԱՍՆ) եւ տարբեր երկների «Ռոտարի» ակումբների հետ, ինչպատճեն Ֆրանսիական եւ լիեա-

դոլար է դահանջվել Հայաստանու դոլիոմելիսի դեմ դատավատանյու առահովելու համար։ Սարգավորու ներ են տրամադրել Երեւանի աչք մանկական կինոհիկային, դարբերա բար կազմակերպում են այցելու բյուններ քանզարաններ, եկեղեցի ներ, իրականացրել են քակերի մաքր ման ծրագիր, ստեղծվել են խաղա րադարակներ, այցելում են ծերա նոցներ, հիվանդանոցներ՝ նվերներ դեղորայք են բաժանում, հաշման դամներին սալսակներով են առահո վում եւ այլն։

Սուավորադես երե այստիս նկարագիր ունեն ոռտարիականները աղա հասարակության մեջ ինչո՞ւ է ցըում կասկածի ուրվականը. իբ զառնին. մուռ և կազմակերպություն

անդամակցել: Իսկ մամուլում իրադարձությունը անուններից միայն Ահարոն Աղիբեկյանն է, որ մեր ակունքի անդամ է, բայց նա մասուն չէ: Այս լուրերը տգիտության արդյունքն են: Եօմարիս տեղեկություն չկա, մարդիկ վազում են սենսացիայի հետեւից, ըստում են չգիտակցված բանի մասին կարծիք հայտնել, բեկելու հայտնությունը կամ այլուր:

Սեզ մոտ այլածառը լասկվու»:
Սեզ մոտ սովորաբար այդպես է,
ծայրահիեղությունների մեջ ենք ընկ-
նում. յուրաքանչյուր օսարշամուս կամ
օսարահունչ երեւույթ կամ շատ լավ
է, վազում ենք հետեւից, կամ հակա-
ռակը՝ ազգականի է, բայց այլիշ: Մի-
րում ենք առանց ուսումնասիրելու,
ծանաչելու կարծիք հայտնել, մողա-
կի՞ն ենք քուրք տակու թի՞ շատ են:

Բարեգործություն՝ դաշնակած խռհրդակորությամբ

Երեսնի «Օնսրի» ակումբում

Ե՞ մասոնների հետ որոշակի առնչություններով (ծերիս «Ռուսարի» ակումբի խորհրդանշությունը) տեսնելով, մի խղաքացի տարակուտած հարցրեց՝ ոռտարիակա՞ն ես:- Ինչո՞ւ այդպես: - Դե, նրանք մասոններ են - Որտեղից իմացաք, - հարցրի: - Սա մասն է ապահովագույնին:

«ճշմարտությունը արելի դես է, վարագույց չես կարող խաչել արելի վրա: Մենք թիստոնեական սկզբունքով ենք գործում. որեւէ բարեգործություն չի գովազդվում, չի թմբկահարվում: Մեզ ըփորում են մասոնների հետ, ասում է դրև Մեթերյանը, որ նաեւ «Դայ գործարարների ընկերակցության» նախագահն է, սակայն մենք բականցիկ կազմակերպություն ենք մեր կանոնադրությունը, անդամների ցանկը հրաժարակած է, կարող եմ տրամադրել: Մասոնները գոց կազմակերպություն են, բաղաբական նոյատակներ էլ հավանաբար ունեն: Մեր զինանշանը անհիվն է, իրենցը՝ կարկինածեւ եռանկյունին: Իրենց մեջ հիերարխիայի 33 ասիծան կա, ամեն ասիծանավոր իրենից ներթելի օրենքներն ու կանոնները գիտի, իրենից վերթեինը չգիտի: Իրենց սկզբունքների մեջ ասվածավախությունը կա, Ասծուն Գերագույն ծարտարադես են կոչում, նոյատակը՝ Երուսաղեմում Սողոմոնի տաճարի Վերականգնումն է: Մրա համար ամեն միջոց իրար օգնելու եւ բաղաբականություն խաղալու իրենց բույլատրված է: Մենք այդոխին նոյատակ չունենք: Շուրջը բարիք սփռելու է մեր նոյատակը: Ելիսար ակումբ է «Ոուսարին», ամեն մարդ չի կարո

ԵԵՆԱՍԵՐ ԵԵՒ ՈՒՂՈՒՄ ԾԵՒԱՆԱԼ, հարց
է ՏԱԼԻՒ Դ. ՍԵՖԵՐյանն ու ՀԱՐՈՒՆԱ-
ԿՈՒՄ. «ՄԵՆԻ ՎԻՆՔ ԵԵՒ: ՍՈՎԵՏԻ ՎԻԼՈ-
ԳՈՒՄԻ ՀԵՏԸ ՄԵԾ ԱՆԿՈՒՄ ԿՐԵՑԻՆ: ԵՐԿՐԱ-
ՎԱՐԺԸ, ՊԱՐԱԲԵՐՅԱՆ ՀԱԼԱ-
ՄԱՐՏՈՒՐՅՈՒՆԸ ԵՒ ԴՐԱՆԻԾ ԲԽԱԾ ԻԵ-
ՏԵՒԱՆԻՆԵՐԸ (ԵՐՋՎԱԿՈՒՄ, ՏՆՏԵՍԱ-
ԿԱՆ ԽԱՅՓԱՅՈՒՄ) ԱՎԵԼԻ ՏԿԱՐՎԱՐԻՆ
ՄԵզ: ՏԿԱՐԸ ԽՈԳԵԼԻ Է ՄԻԵՏ: ՄԵՆԻ
ԿԱՐԺՈՒՄ ԵԵՒ ԴՐԱՆԻԾ ԵԿՈՂԵՆԵՐԸ ՄԵ
ԱՅՍ ՏԿԱՐ ՊԱհՆ ՕԳՏԱԳՈՐԺՈՒՄ ԵՆ
ԵՒ ՕԳՆՈՒՐՅԱՆ ՊԻՏԱԿԻ ՏՎԱԿ ԽԱՅՓ-
ԱՅՈՒՄ ՄԵՐ Ազգային ԱՐԺԵՒՆԵՐԸ, ԴՐԱ-
ՆՈՎ ԽԱԿ ՈՂՆԵՎԱՆՈՒՄ ՄԵզ: Այն հա-
յը, որ գիտակից է իր ազգային ԱՐ-
ԺԵՒՆԵՐԻՆ, իր ՊԱՏՄՈՒՐՅԱՆ ԱԿՈՒՆ-
ԵՐԻՒՄ է ՉՈՒՐ ԽՄԵԼ, ԱՆԻՆՈՐ է, որ
ՇԵԱՄԻ:

Դայաստանը ծաղկել է, երբ կամրջի իր դերն է խաղացել արեւմուտիշի եւ արեւելիշի միջեւ: Ինտեգրացումն աշխարհի մեջ այլ քան է, ծովումն ուրիշ քան է: Մենք դիմի աշխարհի մեջ մերվենք մեր ազգային դիմագիծը, արժեթները ղահղանելով, որ համ ու հոս տանք այդ աշխարհին, այլաղես աշխարհին էլ ծառայած չենք լինի, մեզ էլ:

«Ոտարին» ինձ համար սեր է, ծառայություն է, երջանկության բանալի է: Իմ սկզբունքն է՝ ավելի լավ է մոմ վառել, քան թե խավարն անհօտէլ: Երե, ասենք, այս չկա, այն չկա, սա սխալ է, նա սխալ է, ոչինչ չի ըսկվի: Դու նո մոմք վասիր, որ խավարը փարասվի, դու քարը քարի վրա դիր, դու նո քարի գործն արա: Ոտարացին այսպիս է մատում ինչ կարող եմ անել, եւ այդ քարին է անում»:

ՄԵԼԻՔՅԱ ԲԱԴՎԱՅԻ

Նր դասկերազարդ գիրք «Հայ Երուսաղեմ»

կան,որ հայերը Երուսաղեմում
հաստատվել են մինչ Քիստոնեու-
թյուն ընդունելը: Երուսաղեմցի-
ներն ասում են, թե Խաղաքն ինքն է
ընտրում իր բնակիչներին Արանց
նախնական փորձության ենթար-
կելով: Ահա թե ինչու շատ-շատերն,
անկախ ազգությունից, մեկ շա-
բաթ անգամ չեն դիմանում ու հե-
ռանում են: Դայերը դիմանում են
արդեն 17 դարից ավելի՝ տարբեր
ժամանակաշրջաններում ենթարկ-
վելով ամենածանր փորձություն-
ների:

Վանդած Գեւորգ Սաղոյանը: Վեր-
ջինս Երեւանի սլավոնական հա-
մալսարանի հայագիտության բաժ-
նի լաւագիւն է:

Գրի նախարարութ հեղինակները ներկայացրել են հայերի ծագման, հայոց այբուբենի ստեղծման մասին համառոտ տվյալներ, նեւով, որ 7-րդ դարում Ավետյաց Երևուուն եղել են ավելի քան 70 հայկական վաներ, իսկ 628 թվականին իիմնվել է հայոց ղատրիարքություն:

Հայերեն, ոռւսերեն եւ անգլերեն
լեզուներով 71 էջանոց գրքում զե-
տեղված են բազմաթիվ լուսան-
կարներ, որոնց դասկերութ են սր-
բավայրերի ամենազողտրիկ ան-
կյուններն անգամ, իսկ դրանց կող-
ին դարձ ու մատչելի լեզվով խոս-
վում է սրբավայրերի դատմության
մասին: Պատմությունը սկսվում է
IV դարի սկզբում Գրիգոր Լուսա-
վորչի կողմից Սրբոց Հակոբեանց
վանքի հիմնադրմամբ, Տրդա ար-
քայի հովանապորությամբ եւ օ-
ժանդակությամբ: Այնուհետեւ
մանրամասն ներկայացվում են
մայր վանքը՝ Ս. Հակոբը, իր բոլոր
մասունքներով, Ս. Թորոս եկեղե-
ցին, որի կառուցումը, ըստ ավան-

ԴՈՒՐՅԱՆ, ԿԱՄՎՈՒՄ Է ԿԻԼԻԿԻՈՆ ՀԵ-
ԹՈՒՄՅԱՆ ԽԱՐՍՈՒՐՅԱՆ ԻԵՏ ԵՎ
ԹՎԱԳՐՎՈՒՄ 1266-1300 թթ.: Ս. Թո-
րու ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԽԱՅՏԻ Է ՈՐՄԵԱ
ԽՆԱԳՈՒՅՆ ԾԵՆԱԳՐԵՐԻ ՄԱՏԵՆԱԴՐ-
ՐԱՆ, ուր Պահվում են մոտ 4 հա-
զար Պատմամշակութային արժեք-
ունեցող ծեռագրեր: Քաջորդը Յեւ-
սակաղեցաց ԵԿԵՂԵՑԻՆ է, իր հրա-
ւագործ ծիբենիով, որին կաղված
է Եղի Յեւսուս:

Դին բաղադրի Սիրոնի դարմասի
մու է Սուրբ Փրկիչ Եկեղեցին, որի
վերանորոգման աշխատանքները
դեռ ավարտին չեն հասել: Եկեղե-
ցու դարսութիւն ներս հայկական զե-
րեզմանոցն է, ուր թաղված են մե-
ծագույն դատիարքներ և հոգեւոր
գործիչներ: Սուրբ Յառություն սա-
ճարը գտնվում է Դին Երուսաղեմի
կենտրոնում: Դույն եւ լատին եկե-
ղեցիների հետ հայ Եկեղեցին այս
աճարի գլխավոր դահաղանն է,
որը այլազան Եկեղեցիների ու մա-
տուռների ամբողջություն է: Սինէեւ
XIII դարը հայերին է դատկանել
նաև Գողգոթան՝ Խաչելության
վայրը, որից գրկվել են Վրաց Եկե-
ղեցու խարդավանքների դատա-
ռով: Դրա փոխարեն հայերը կառու-
ան են Եւ

Ապահովագործություն

կան հայկական խճանկարներ։
Պողիկտոսի եկեղեցին գտնվում է
Դիմ քաղաքի Դամասկ դարդասից
միշ հեռու։ Այստեղ ամփոփված են
հայ զորականների աճյունները, ո-
րոնք բյուզանդական ցածրական
հավանաբար զոհվել են հանուն
հավաքի։ Այստեղ դահղանվում է
4-րդ դարի հրաշալի խճանկար
հայերեն արձանագրությամբ։

Գրի Վերջում հեղինակները կարեւու են համարել վերսին հիշեցնել, որ գոյության երկիազարամյա դատմության ընթացքում Դայ Երուսաղեմն ունեցել է վերելիի ու անկումային դահեր, նաեւ կորուսներ: Ուանցից ամենածանրը, թերեւս, Զիթենյաց լեռան վանդի կորուսն է, որի տեղում այժմ կանգնած է ռուսական Իլիոնսկի (Զիթենյաց) կոչված վանդը: VII դարում կառուցված հայկական եկեղեցուց մնացել է միայն հայերեն արծանագրությանը նրակերտ խճանկար:

Հայ Երուսաղեմն այսօր էլ դժվարին ըջան է աղյում... Բայց դա արդեն այլ թեմա է:

